

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2298/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Јањић, адвокат из ..., против тужене Општине Дољевац, Општинска управа, коју заступа Општински јавни правобранилац Општине Дољевац, ради поништаја одлуке о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гж1 535/2024 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Нишу Гж1 535/2024 од 06.03.2025. године и предмет **ВРАЋА** том суду, на поновно одлучивање о жалби тужене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3441/2023 од 01.12.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништено, као незаконито решење Општине Дољевац, Општинске управе број 116-25 од 12.09.2013. године, којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа, закључак Општине Дољевац, Општинске управе број 116-25/2013 од 14.01.2015. године и решење Општине Дољевац, Општинског већа Општине Дољевац број 117-27 од 14.04.2015. године, па је тужени обавезан да тужиоцу призна сва права на раду и по основу рада од дана престанка радног односа до 22.06.2014. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 438.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је решењем Гж1 535/2024 од 06.03.2025. године, ставом првим изреке, укинуо пресуду Основног суда у Нишу П1 3441/2023 од 01.12.2023. године, у ставу првом изреке, којим је поништено, као незаконито, решење Општинске управе број 116-25 од 12.09.2013. године, којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера престанак радног односа, закључак Општине Дољевац, Општинске управе број 116-25/2013 од 14.01.2015. године и решење Општине Дољевац, Општинског већа Општине Дољевац број 117-27 од 14.04.2015. године, и обавезана тужена да тужиоцу призна сва права на раду и по основу рада од дана престанка радног односа до 22.06.2014. године, па је тужба тужиоца у том делу одбачена. Ставом другим изреке,

преиначена је иста пресуда у ставу другом изреке, и тужилац обавезан да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 492.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажног решења другостепеног суда, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку применом одредбе члана 408. у вези члана 420. ставови 1, 2. и 6. и члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), и утврдио да је ревизија основана.

Основани су наводи ревизије тужиоца да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, неправилном применом одредбе члана 194. истог Закона, имајући виду да је то било од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем Општине Дољевац, Општинске управе број 112-8 од 12.02.2013. године, тужилац је враћен на рад у Општинску управу Општине Дољевац и призната су му сва права на раду и по основу рада почев од 06.12.2007. године до повратка на рад, тако што права и обавезе по основу рада именованом почињу да теку осмог дана од дана достављања преписа пресуде Гж1 746/12 од 09.01.2013. године односно 14.02.2013. године. Том пресудом је усвојен тужбени захтев тужиоца па су поништена решења на основу којих је он остао нераспоређен. Решењем о покретању дисциплинског поступка 116-25 од 10.06.2013. године, покренут је дисциплински поступак према тужиоцу због повреде радне обавезе, неоправдани изостанак с посла најмање 2 узастопна радна дана, а по захтеву за покретање дисциплинског поступка начелника за привреду и финансије. Након тога, тужена је донела решење број 116-25 од 12.09.2013. године, којим је тужиоцу изречена дисциплинска мера – престанак радног односа, а због неоправданог изостанка са посла најмање два узастопна радна дана, као теже повреде радне обавезе. Закључком Општине Дољевац, Општинске управе број 116-25/2013 од 14.01.2015. године одбачен је приговор тужиоца поднет против решења Општинске управе Општине Дољевац број 116-25 од 12.09.2013. године, због ненадлежности. Решењем Општине Дољевац, Општинског већа број 117-27 од 14.04.2015. године одбијена је жалба тужиоца изјављена против закључка Општине Дољевац, Општине Дољевац број 116-25/2013 од 14.01.2015. године, као неоснована. На захтев тужиоца, Републички фонд ПИО, Филијала Ниш је донео привремено решење број 181.1-100716/13 од 26.03.2013. године којим је утврђено да је тужилац корисник старосне пензије почев од 16.02.2013. године. Тужилац је ...2014. године навршио 65 година живота.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је тужбени захтев тужиоца усвојио налазећи да решење о покретању дисциплинског поступка број 116-25 од 10.06.2013. године не садржи датум изостанка с посла и тачни број радних дана изостанка с посла, јер је паушално наведен па из њега није могуће конкретизовати време извршење радње тужиоца, односно време извршења повреде радне обавезе која је била разлог за изрицање дисциплинске мере престанак радног односа. По оцени првостепеног суда, побијаним решењем повређено је право на одбрану запосленог

заштићено чланом 7. Конвенције међународне организације рада о престанку радног односа на иницијативу послодавца, јер запослени није на адекватан начин упознат са разлогом покретања дисциплинског поступка против њега. По оцени првостепеног суда предметно решење о престанку радног односа је произвело штетне последице по тужиоца који је био онемогућен да ради до испуњења законом прописаних услова за редовну старосну пензију, па је он на тај начин он претрпео штету.

Другостепени суд је, побијаним решењем укинуо првостепену пресуду и тужбу тужиоца одбацио налазећи да он нема правни интерес за подношење тужбе у смислу одредбе члана 194. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је он ...2014. године навршио 65 година живота, па му је у сваком случају тада радни однос морао да престане због испуњења услова за одлазак у старосну пензију. Самим тим, по оцени другостепеног суда, тужиоцу престају права из рада и по основу рада, јер он више нема статус запосленог код туженог.

Међутим, при одлучивању побијаним решењем, другостепени суд није имао у виду да се одредба члана 194. Закона о парничном поступку односи на утврђујућу – декларативну тужбу, што овде није случај, јер је тужилац суду поднео конститутивну тужбу усмерену на измену постојећег односа, односно поништај решења тужене. Правни интерес тужиоца мора да постоји само код тужбе за утврђење у смислу одредбе члана 194. став 2. Закона о парничном поступку. Пошто то овде није случај следи да није било разлога да другостепени суд цени постојање правног интереса тужиоца за поднету (конститутивну) тужбу.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка јер зависи од његовог исхода у смислу одредбе члана 163. став 4. Закона о парничном поступку.

У поновном поступку, потребно је да другостепени суд при одлучивању о жалби тужене има у виду да је, у смислу одредбе члана 195. Закона о раду, запослени увек овлашћен да покрене спор пред надлежним судом када нађе да му је одлуком послодавца повређено неко право, те да, по правноснажности судске одлуке којом је утврђено да је запосленом незаконито престао радни однос, запослени може да поднесе и захтев за остваривање неког од права предвиђених чланом 191. истог Закона.

На основу одредбе члана 416. став 2, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић